

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 399
din 14. 05. 2008.**

Dosar nr.: 806/2007

Petiția nr.: 19415 din data 18.12. 2007

I.1. Petent: S D cu domiciliul în loc.

Obiect: Tratament diferențiat aplicat de MIRA, cu care se află în raporturi de serviciu cu această, sub aspectul calculului duratei stagiului în grad profesional.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința pârâtului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative cu sediul în București, Pța. Revoluției nr.1 A Sect.1.

I.3. Procedura de citare

În temeiul actelor aflate la dosar Colegiul Director constată că sunt îndeplinite procedurile de citare față de părți.

Au fost emise citațiile cu nr. 1954 și 1955 din data de 29.01.2008 pentru data de 06.03.2008.

La termenul fixat s-a prezentat petentul.

Reclamatul a depus punct de vedere scris.

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

- Domnul S D agent de poliție, a solicitat în baza unui raport conducerii MIRA, să-i aprobe să susțină examenul de admitere și să urmeze cursurile Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza – București. În cadrul Academiei de Poliție a urmat cursurile fără frecvență, costurile de școlarizare au fost integral suportate de către MIRA. Examenul de licență l-a promovat cu media 10, în sesiunea iulie 2003, la aceleași discipline și subiecte în cadrul aceleași săli de concurs împreună cu studenții de la forma de învățământ de la zi ai Academiei de Poliție. La finalul studiilor domnul S D a constatat că doar studenților de la forma de învățământ zi li s-a acordat gradul profesional de ofițer, studenților care au absolvit la fără frecvență promițându-li-se că vor fi avansați ca ofițeri de către unitățile din teritoriu în cadrul cărora își desfășoară activitatea. Urmare neacordării, de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, a gradului profesional de ofițer de poliție încă de la absolvirea Academiei de Poliție, respectiv 25 iulie

2003, de abia în data de 19.12.2005, i s-a acordat posibilitatea de a susține un examen în urma căruia a fost trecut în corpul ofițerilor. Prin această întârziere a fost decalat și stagiul în gradul profesional pe o durată de 2 ani și 6 luni. Petentul apreciază ca fiind discriminatorie atitudinea MIRA, de a nu asimila învățământul la zi cu cel de la frecvență redusă, din punct de vedere al acordării șanselor egale la dobândirea primului grad profesional în Corpul ofițerilor de poliție, precum și de drepturile salariale suplimentare sub forma sporului specific gradului profesional de inspector, după finalizarea studiilor în cadrul Academiei de Poliție. Este invocată și decizia Curții de Apel Timișoara nr. 7977/C/2003 prin care instanța a hotărât, întrun caz similar cu al său, obligarea părții la trecerea agentului în corpul ofițerilor de la data absolvirii cursurilor academiei.

Potentul se simte discriminat și în ceea ce privește comparabilitatea cu persoanele încadrate direct în poliție din sursă externă și la care sunt luate în considerare, la acordarea gradului profesional, pregătirea lor și vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite

Sunt anexate documente ce atestă calitatea sa de student și polițist precum și calificativele obținute pe parcursul studiilor.

- Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin adresa nr.3764/04.03.2008 ne informează că, petentul își desfășoară activitatea în funcția de subinspector de poliție, în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Galați și că la data absolvirii Academiei de Poliție Al I. Cuza, în anul 2003, până în anul 2005, când a promovat examenul de trecere în Corpul ofițerilor de poliție. O.M.A.I. nr. 300/2004, privind activitatea de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative, stabilește în art. 49, alin 1, faptul că, agenții de poliție care au absolvit studii superioare au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri, vacante, în condițiile legii, dacă îndeplinesc criteriile cerute de lege. De asemenea, potrivit art. 49, alin 2, soluționarea cererilor de trecere a agenților în categoria ofițerilor de poliție se face în limita posturilor rămase vacante, după activitatea de încheiere a activității de promovare a ofițerilor în grade profesionale superioare și asigurarea locurilor pentru promoția de ofițeri ai Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza, pentru care există alocații bugetare necesare. În consecință în ordinea stabilită prin ordinul ministrului, nu se regăsește în primă fază și recrutarea din sursă externă, pașii care se parcurg sunt mai întâi făcuți pentru recrutarea ofițerilor din sursă internă și în limita posturilor rămase vacante se face și recrutarea din sursă externă. Contar celor susținute de petent în cuprinsul memoriului, acesta a participat în anul 2004 la unul dintre concursuri, însă nu a obținut nota necesară pentru a fi declarat admis. Toate concursurile privind trecerea unor agenți de poliție, absolvenți de studii superioare, în corpul ofițerilor de poliție, s-au organizat și desfășurat cu respectarea publicității impuse de metodologia de concurs, astfel încât, petentul a putut lua la cunoștință

de oferta posturilor vacante și a avut posibilitatea de a se înscrie în vederea participării la concurs în aceleași condiții de examinare cu ceilalți colegi din învățământul superior cu frecvență redusă.

Concursurile pentru ocuparea funcțiilor vacante, din sursă externă, se organizează numai după ce au fost efectuate activitățile de selecționare a personalului din sursă internă.

- Agenția Națională a Funcționarilor Publici, prin adresa nr. 1904/29.01.2008 a precizat că, dat fiind statutul special al polițiștilor, aceasta nu are competențe în reglementare și gestionarea acestor instituții.

III. Motivele de fapt și de drept

Practica Curții Europene a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament

egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față petenul nu a fost supus unui tratament diferențiat ci postura sa de agent de poliție care își continuă studiile superioare nu este similară cu cea a studenților cursurilor de zi ai Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza. Reglementarea diferită a accesului în profesie precum și al evoluției în carieră, al celor două categorii profesionale, nu reprezintă tratament diferențiat care a avut ca scop sau efect excluderea petentului de la vreun drept recunoscut.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Apartenența la o anumită categorie profesională-agent de poliție care își definitivează studiile superioare-nu reprezintă, în sine, un criteriu care să constituie și motivul tratamentului discriminatoriu.

Reglementarea evoluției în carieră a agenților de poliție care și-au definitivat studiile superioare, reprezintă o aptitudine a angajatorului.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

În cauza dedusă analizei sunt respectate prevederile art. 2 alin.3 teza finală din OG nr.137/2000, republicată, în sensul că practica ministerului este justificată obiectiv de un scop legitim și anume reglementarea evoluției în carieră a angajaților ministerului, în viziunea căruia „Cariera reprezintă succesiunea posturilor și funcțiilor de-a lungul activității profesionale prin care trece personalul Ministerului Administrației și Internelor potrivit actelor normative în vigoare, regulilor stabilite prin prezentul Ghid și opțiunilor individuale, în raport

cunoștințele, aptitudinile, abilitățile, experiența și motivațiile profesionale și personale.”

Din această perspectivă, accesul și evoluția în carieră pentru toate categoriile de polițiști, trebuie să fie reglementat și adus la cunoștința beneficiarilor, fără diferențieri.

4. Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

În consecință, măsurile adoptate de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, referitoare la evoluția în carieră a agenților de poliție, nu sunt de natură a afecta dreptul la carieră al acestora.

Modalitatea de calcul a vechimii necesare acordării gradului profesional petentului nu poate fi considerată discriminatorie pentru că nu îndeplinește cerințele legale .

Stabilirea unor cerințe speciale, diferite, pentru accesul în cariera de polițist al perosanelor din afara structurilor ministerului, comparativ cu personalul ministerului, nu poate fi reținut ca fiind discriminatoriu întrucât , cele două categorii, nu sunt în situații comparabile .

Nu se poate reține vreo faptă în sarcina Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în raport de conținutul petiției și care să aibe caracter de tratament diferențiat față de petentă.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze , din punct de vedere al legalității , activitatea acestora.

Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că, în cauza dedusă soluționării, nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare, motiv pentru care va clasa dosarul.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Modalitatea de calcul al vechimii necesare acordării gradului profesional petentului nu poate fi considerată discriminatorie pentru că nu îndeplinește cerințele prevăzute de OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Accesul în cariera de polițist al perosanelor din afara structurilor Ministerului Internelor și Reformei Administrative, comparativ cu personalul ministerului, nu poate fi reținut ca fiind discriminatoriu
3. Prezenta hotărâre se va comunica părților în termenul legal.

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)
- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU

ISTVAN HALLER

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 05. 06. 2008.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

